

Mačji pobeg

Nekoč, že kar nekaj časa nazaj, je živel najlepši mačkon, kar si jih je moč predstavljati. Imel je sijočo, neverjetno gladko tigrasto dlako in par prikupnih mačjih oči, ki so topili srce že ob prvem pogledu vanje. Ime mu je bilo Gon. Njegov lastnik je bil glasbeni učitelj, ki je bil nanj močno navezan. Nedaleč stran pa je živela gospa, ki ji je čas krajšala srčkana mala mucica Koma. Ne glede na to, kaj je ta mucica počela, človek kar ni mogel odvrniti pogleda od nje. Tako prisrčno je pomežiknila z malimi mačjimi očki, pa tako prikupno si je s šapico umivala gobček po jedi, pa kako se je znala priviti v naročje in presti. Da, bila je prava mačja zapeljivka, kateri ni bilo para.

Tako se je nekega dne zgodilo, da sta se ta mačkon in ta mucica srečala na večernem sprehodu. “Oh, kakšna lepotica, prosim, postoj no malo in mi zaupaj svoje ime čudovita?” je Komo ogovoril Gon, ta pa je sramežljivo odvrnila: “Oh, hvala za poklon, postavni mačkon. Koma mi pravijo. Pa tebi?”

“Jaz sem pa Gon, me veseli, prekrasna Koma.” je zapeljivo nadaljeval Gon in Komo povabil na sladoled. Slednja je seveda privolila in nekaj trenutkov kasneje sta si ležeč v senčki že delila slasten vaniljev sladoled s posipom iz hrustljavih mišjih krempeljčkov in se pogovarjala.

Da, bila je prava ljubezen na prvi pogled. Čas, ki sta ga preživela skupaj, se je zdel kot trenutek in trenutki, ki sta jih od tistega dne dalje preživljala ločena, so se zdeli kot večnost. Vsakič, ko sta se poslovila, sta postala otožna, zato je Gon nekega dne ob slovesu Komi predlagal: “Draga Koma, takoj danes povem svojemu lastniku, da sem se brezupno zaljubil in gotovo ne bo stal na poti najini ljubezni in me bo podaril ali pa vsaj prodal tvoji lastnici.” “Oh, kako čudovita ideja, dragi Gon.” Je bila navdušena Koma in odvrnila: “In veš, kaj, če tvoj lastnik ne bo za, bom pa jaz svojo prosila, naj me podari ali proda tvojemu.”

”Rečeno, storjeno. Ko sta prispela domov, sta oba poskusila prepričati svoja lastnika, da bi ju pustila živeti skupaj. A zaman. Ne eden ne drugi se nista bila pripravljena odpovedati svojim ljubljenskoma. Tako sta se naša zaljubljenca odločila, da se enkrat iz večernega sprehoda preprosto ne vrmeta domov, temveč skupaj pobegneta. In res. Naslednji večer sta se dobila kot že nekajkrat poprej, a namesto da bi postopala po svojem okolišu, sta se skupaj odpravila na drugo stran parka, kjer ju njuna lastnika ne bi našla.

Srečna kot še nikoli sta objeta ležala v travi in drug drugemu izpovedovala ljubezen, ko pa je njuno idilo kar naenkrat prekinil pasji lajež. “Arrrr, mačke!” je zarenčal velikanski pes in se pognal proti njima. “Koma, pazi, pes, zbeži na drevo, hitro.” je hotel svojo ljubezen obvarovati zaljubljeni Gon. Ta je seveda ubogala in urno splezala na drevo, nato pa nemudoma zaklicala Gonu: “Joj, pazi, Gon, ujel te bo, hitro pridi še ti gor!” A pogumni Gon je ni ubogal. Ostal je spodaj, se nagrbančil in začel besno mahati z repom. Psu se je pogumno postavil po robu, saj je vendar hotel pokazati svoji izvoljenki, da jo je pripravljen varovati tudi z življenjem, če je treba. Ko je pes videl Gona z vso dlako pokonci, se je le nekoliko prestrašil in za trenutek postal pred njim. Ko sta si tako zrla iz oči v oči, pa je pes, ki je bil res velik in močan, vseeno ocenil, da mačkona lahko zmaže za malico in zopet zarenčal. Ravno ko se je hotel pognati vanj, pa je vmes posegel neki moški.

Park je bil namreč last kraljeve družine in po njem se je vsak večer sprehajala princesa v spremstvu dvornega služabnika. Ko je ta videla, da pes poskuša napasti čudovitega mačkona, je brž naročila svojemu služabniku, naj pomaga prikupnemu mačjemu zapeljivcu. Tako je služabnik pregnal psa in vzel Gona v naročje ter ga odnesel princesi. Princeso je pogumni mačkon tako navdušil, da ga je odnesla s seboj na dvor in mu pripravila najčudovitejše ležišče v svoji sobani, naročila služinčadi, naj mu pripravljajo najboljšo hrano in nasploh zanj skrbela kot za pravega kraljeviča. Ni pa vedela, da Gon na dvoru ne bo srečen.

Gon je ves čas le razmišljal, kako naj vendar princesi pove, da je v parku na drevesu ostala njegova izvoljenka, ki sedaj tava naokoli sama, kdo ve kje. Ni in ni mogel nehati misliti nanjo in je tako ves čas le posedal ob oknu in upal, da bo še kdaj uzrl svojo ljubo Komico. "Čemu tako žalosten pogled, dragi muc?" je otožnega mačkona vprašala princeska, ga pobožala po glavi in nadaljevala: "Kaj se mar nimaš lepo tu pri meni? Mar pogrešaš družbo drugih muc? Si za to ves čas tako neživahen? Joj, poglej zunaj, kako se tisti trije mačkoni podijo. Videti je, kot da dva velika mačkona lovita ljubko malo mucico." Gon je pogledal skozi okno in v trenutku postal ves nemiren. Mucica, katero sta lovila mačkona, je bila namreč Koma.

Začel je praskati po oknu, skakati po kljuki, nato pa je z rotečim pogledom pogledal princesko in začel milo mijavkati. Princeska ga je žalostno pogledala, nato pa dejala: "Kaj je? Želiš, da te spustim ven? To je to, kaj ne? Tu pri meni nisi srečen, kaj ne? Pojdi, bodi srečen dragi muc, čeprav te bom močno pogrešala, te imam preveč rada, da bi te imela tu, če vem, da se ob meni nimaš lepo.

"Odprla je vrata, Gon pa se je nemudoma pognal v dir. V trenutku je napodil mačkona, ki sta nagajala Komi, nato pa stekel k njej in se s smrčkom ljubeče podrgnil ob njen smrček. V trenutku sta bila oba zopet nepopisno srečna in Koma je dejala: "Gon, dragi, ljubi Gon, zopet si me rešil. Kako te ljubim, moj lepi mačkon. Nikoli več se ne ločiva, obljubi, od zdaj naprej vedno z repkom ob repku, ne glede na vse. "Od zdaj in za vedno." Je odvrnil Gon. "Le tvoj in ob tebi, lepotička. Repek ob repku.

”Princesa, ki je dogajanje opazovala, pa je končno doumela, čemu je bil Gon pri njej tako nesrečen. “Oh, zaljubljen je bil, zato je bil tako otožen in zato je hotel ven.” Je dejala sama pri sebi, nato pa ga je z nasmehom na obrazu poklicala in predlagala: “Muc moj! Saj lahko tudi ona živi pri nas. Bi bil potem srečen?” Ko sta Gon in Koma to slišala, sta presrečna stekla do princeske in se ji začela dobrikati in drgniti okoli nog. Vsi trije so bili srečni. Gon, ker je zopet imel svojo ljubezen ob sebi, Koma prav tako, princeska pa je bila srečna, ker je končno videla Gona iskreno srečnega in ker je imela zdaj po novem kar dva čudovita mačkona pri sebi.

Tako so od tedaj naprej živeli lepo in srečno življenje. Sčasoma si je svojo ljubezen našla tudi princeska in tako je bilo na dvoru kmalu zelo živahno. Gon in Koma sta dobila cel kup malih mačjih mladičkov, princeska in njen novopečeni princ pa sta dobila kup svojih otrok. Tako so se otroci igrali skupaj z malimi prikupnimi mucki, medtem ko sta srečna parčka uživala na sprehodih po parku v stilu največjih zaljubljenecv.

Ljudska